

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203033
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5119203033.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M., v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. D. XXX/XX, XXX XX E., práv. zast.: Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom: Mariánske námestie 2, 010 01 Žilina, IČO: 36 855 278, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, práv. zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom: Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava pod spisovou značkou SRSAspA 00876/18 zo dňa 04.02.2019

II. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Pôvodná žalobkyňa F. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom: C. D. XXX/XX, 010 01 Žilina sa žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.03.2019, domáhala súdneho výroku, ktorým by súd zrušil rozhodcovský rozsudok, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava pod spisovou značkou SRSAspA 00876/18 zo dňa 04.02.2019 a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnila tým, že dňa 19.02.2019 bol žalobkyňi doručený rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava pod spisovou značkou SRSAspA 00876/18 zo dňa 04.02.2019. Žalobkyňa uzatvorila dňa 01.05.2015 s pôvodným veriteľom spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 Zmluvu č. 113679341Z112 (ďalej aj ako „Zmluva“) na základe ktorej boli žalobkyňi poskytnuté telekomunikačné služby v zmysle zákona č. 351/2011 Z. z. (zákon o telekomunikačných komunikáciách) bližšie špecifikované v Zmluve. V súvislosti s faktúrou číslo 7605454026 vystavenou pôvodným veriteľom spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. vo výške 475,92 Eur splatnou dňa 11.07.2016, a následne uplatnenú spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom v rozhodcovskom konaní, žalobkyňa zastáva názor, že vzhľadom na jej neprimeranú výšku v porovnaní s ostatnými faktúrami uvedenými v Rozhodcovskom rozsudku sp. zn. SRSAspA 00876/18 zo dňa 04.02.2019 sa jedná o zmluvnú pokutu, avšak žalobca v rozhodcovskom konaní nijakým spôsobom ani listinným dôkazom nepreukázal, na základe akého ustanovenia zmluvy alebo všeobecných obchodných podmienok si tento nárok uplatňuje. V obdobných prípadoch súdy zamietali nárok na zmluvnú pokutu pre neunesenie dôkazného bremena. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty súčasná konštantná judikatúra v obdobných veciach považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobkyňi nebola doručená žiadna výzva v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, rovnako tak ani žalovaný (v rozhodcovskom konaní

žalobca) nijakým spôsobom nepreukázal splnenie vyššie uvedených zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, nepredložil v rámci rozhodcovského konania výzvu ani doručenkú preukazujúcu doručenie, resp. snahu o doručenie tejto výzvy do dispozičnej sféry žalobkyne. Keďže žalovaný (v rozhodcovskom konaní žalobca) nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, nemal v danom rozhodcovskom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

3. Spolu so žalobou žalobkyňa pripojila do obsahu spisového materiálu rozhodcovský rozsudok zo dňa 04.02.2019.

4. K žalobe sa vyjadril žalovaný, podaním doručeným súdu dňa 15.08.2019, v ktorom uvádza, že podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka si môžu strany pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu. Právny predchodca žalovaného a žalobca si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný v bode 3. Dodatku. Žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvné dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhradil faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Žalobcovi bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 475,92 €, so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Zmluvná pokuta bola v Dodatku vyjadrená regresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty (vyjadrený v Dodatku) sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti. Výška základu zmluvnej pokuty závisí od zákaznikom zvoleného typu programu služieb, poskytnutých benefitov, a tiež od typu mobilného telefónu. Všetky tieto okolnosti majú vplyv na výšku zmluvnej pokuty čo do jej základu. V rozhodcovskom konaní bolo nesporne preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách stanovuje. Žalobca bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalobcovi boli postupcom vystavené nasledovné faktúry: faktúra č. 7506387779 na sumu 140,13 € so splatnosťou 10.08.2015, faktúra č. 7507353645 na sumu 119,50 € so splatnosťou 09.09.2015, faktúra č. 7509282733 na sumu 112,22 € so splatnosťou 09.11.2015, faktúra č. 7510248432 na sumu 98,96 € so splatnosťou 09.12.2015, faktúra č. 7511241379 na sumu 117,91 € so splatnosťou 11.01.2016, faktúra č. 7605454026 na sumu 475,92 € so splatnosťou 11.07.2016. Súčasťou faktúry č. 7506387779, faktúry č. 7509282733 a faktúry č. 7510248432 bola aj upozornenie, ktorou postupca upozorňoval žalobcu, že je v omeškaní s platením svojich záväzkov za poskytnuté služby. Zároveň bol žalobca upozornený, že v prípade ak do lehoty 01.12.2015 neuhradí všetky pohľadávky bude mu dočasne obmedzené alebo prerušené poskytovanie služieb. Žalobca ani jednu z uvedených faktúr riadne a včas neuhradil. V dôsledku žalobcovej pasivity postupca listom zo dňa 11.07.2016 odstúpil od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zároveň žalobcu upozornil, že postupca môže v zmysle § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách postúpiť svoju peňažnú pohľadávku inej osobe aj bez súhlasu. V danom prípade bolo preukázané, že žalobca ignoroval faktúry vystavené postupcom, neplatil za dodané služby, dôkazom čoho je i skutočnosť, že postupca odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 10.02.2018 Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej aj „dohoda“), na základe ktorej povinný uznal záväzok vyplývajúci zo zmluvy, ako aj Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu (ďalej aj „rozhodcovská zmluva“), ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť. Žalobca mal však zároveň možnosť ju aj odmietnuť, nepodpísať a neodovzdať ju podpísanú veriteľovi/žalovanému, ak s jej obsahom nesúhlasil. Ak si žalobca nebol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie, mal možnosť sa s posúdením predmetnej zmluvy obrátiť na advokáta, resp. požiadať o pomoc Centrum právnej pomoci, alebo sa obrátiť na občianske združenia na ochranu spotrebiteľa. Tým, že žalobca podpísal Dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť. Predmetná Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Žalobca navyše po podpise Dohody začal svoj záväzok i splácať, pričom celkovo žalobca ôsmimi splátkami vo výške 30 € žalovanému uhradil len sumu vo výške 240 €. V zmysle uvedeného žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhuje, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Zároveň si žalovaný uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia tak, ako budú dodatočne písomne vyčíslené.

5. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila vyjadrením, ktoré bolo doručené súdu 04.11.2019, v ktorom uviedla, že zo strany žalovaného (v rozhodcovskom konaní žalobcu) nebolo preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky od poskytovateľa telekomunikačných služieb v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, nakoľko žalovaný (v rozhodcovskom konaní žalobca) ani ako súčasť svojho vyjadrenia k

žalobe datovaného ku dňu 12.08.2019 nijakým spôsobom nepreukázal splnenie podmienok v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, t.j. nepreukázal, že výzva v zmysle § 43 citovaného zákona bola doručená do dispozičnej sféry žalobcu (v rozhodcovskom konaní žalovaného) a preto žalovaný (v rozhodcovskom konaní žalobca) nemal v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Keďže žalovaný (v rozhodcovskom konaní žalobca) nepredložil listinný dôkaz o tom, že výzva v zmysle § 43 ods. 13 citovaného zákona sa dostala do sféry dispozície žalobcu (v rozhodcovskom konaní žalovaného), žalovaný (v rozhodcovskom konaní žalobca) nepreukázal, že žalobca (v rozhodcovskom konaní žalovaný) mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka: „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“ Keďže neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, žalovaný (v rozhodcovskom konaní žalobca) nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Žalobkyňa z opatrnosti uvádza, že odstúpením od zmluvy zo dňa 11.07.2016 došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi zmluvy (ex tunc) a teda zmluvné strany by sa mali vysporiadať v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného dôvodu dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo sa týka poskytnutých telekomunikačných služieb, začala plynúť nasledujúcim dňom, odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr a preto žalobca považuje nárok uplatnený v rámci rozhodcovského konania za premlčaný a vznáša námietku premlčania. Zmluvná pokuta je neprijateľná zmluvná podmienka, nakoľko nebola individuálne dojednaná a spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je neplatná. Vzhľadom na charakter dojednania a jeho začlenenia v texte právneho úkonu, nemôžu byť žiadne pochybnosti, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednania zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď si zákazník zvolí určitú formu záväzku (jednu z ponúkaných možností), avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednania ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a cenníku, minimálne ich nemôže vylúčiť. V žiadnom prípade teda nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Pôvodný veriteľ ako dodávateľ zmluvnú pokutu so spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách či dodatkoch. Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie (čl. 98), podľa ktorej v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov je zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Pôvodný veriteľ ako osoba podnikajúca na trhu elektronických komunikácií má odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým svoje služby poskytuje, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať s náležitou odbornou starostlivosťou. Nakoľko dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalovanému (v rozhodcovskom konaní v pozícii žalobcu) právo na plnenie a žalobcovi (v rozhodcovskom konaní v pozícii žalovaného) povinnosť plniť. Dohodu o zavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku konštantná judikatúra považuje za absolútne neplatný právny úkon, nakoľko nepoučením spotrebiteľa o význame premlčania veriteľ pri uzatváraní uznania dlhu koná v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach tak, ako je sformulovaná, je pre bežného spotrebiteľa, či už úmyselne alebo nevedome, mätúca hlavne v oblasti pojmu - „uznanie záväzku a uznanie dlhu“ že v danom prípade sa má jednať o uznanie záväzku a nie o uznanie dlhu, avšak bežný spotrebiteľ nerozumie odlišnosti týchto úkonov. Vychádzajúc z uvedeného je nepochybné, že uzavretie Dohody je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, v prípade ktorej neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti a žalovaným (veriteľom) bol využitý omyl na dosiahnutie predĺženia premlčacej doby. Dohoda má charakter formulárovej dohody a teda nemusí zodpovedať skutočnému prejavu vôle žalobcu (spotrebiteľa), že do predtlačenej formulára sa doplňovali len jeho údaje, pričom žalovaný počas konania nepreukázal, že žalobcovi ako bežnému spotrebiteľovi, boli akýmkoľvek spôsobom vysvetlené v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti následky uznania záväzku, už aj s poukazom na to, že uznanie môže mať za následok predĺženie dĺžky premlčacej doby. Pokiaľ za takýchto okolností žalobca podpísal Dohodu, podľa názoru žalobcu, došlo k narušeniu ekonomického správania sa priemerného spotrebiteľa, pretože pokiaľ by bol žalovaný žalobcovi vysvetlil následky uznania záväzku, v tomto prípade, predĺženie premlčacej lehoty, je nelogické, aby žalobca s takýmto poznatkom dohodu podpísal. Aj keď dlžník podpíše dohodu o

uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a uvedie v nej, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto dohoda je v praxi súdov SR považovaná za rozpornú s dobrými mravmi. K nekalým obchodným praktikám rôznych inkasných agentúr, ktoré predkladajú spotrebiteľom na podpis uznanie dlhu bez akéhokoľvek vysvetlenia následkov premlčania dlhu sa vyjadril už aj Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 30. 03. 2015 sp. zn. 8 MCdo 1/2014. Na základe uvedených skutočností dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je absolútne neplatný právny úkon. Keďže Rozhodcovská zmluva bola uzavretá za účelom riešenia prípadných sporov z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorá je však neplatná, má to za následok absolútnu neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, pretože rozhodcovská zmluva ako vedľajší záväzok sleduje osud hlavného záväzku. Rozhodcovská zmluva, na podklade ktorej mal rozhodcovský súd preukázanú právomoc konať, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, resp. samotná zmluva pre rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa je neplatná, čo judikoval Krajský súd Trenčín vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23CoE/338/2015 zo dňa 16.01.2016. Rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu vo všetkých prípadoch, ak bude vystupovať na strane žalovaného a vzdať sa tak ústavného práva na spravodlivý proces pred nezávislým súdom, ak sa dodávateľ bude voči spotrebiteľovi domáhať svojich práv pred rozhodcovským súdom. Teda možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna. Pokiaľ má spotrebiteľ postavenie žalovaného, tak v prípade žaloby na rozhodcovskom súde si už nemôže zvoliť všeobecný súd. Takúto rozhodcovskú zmluvu preto nemožno považovať za platne uzavretú. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 9/2012 zo dňa 16. januára 2013, rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán, pričom slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Predpokladom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku, je teda stav, ak zmluvné podmienky v rozhodcovskej zmluve boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Zmluvná podmienka sa nestáva individuálne dohodnutou podmienkou len tým, že s ňou spotrebiteľ nevyjadrí nesúhlas a dodatočne neodstúpi. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2012, sp. zn. 6 CoE 256/2012, nevyužitie odstúpenia od neprijateľnej rozhodcovskej doložky nerobí doložku individuálne vyjednanou, odstúpenie od zmluvnej podmienky prichádza do úvahy za predpokladu, že je platná. Odstúpiť od zmluvy tak bolo možné iba v prípade, že by bola zmluva platná. Od počiatku absolútne neplatnej zmluvy sa účinne odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na jej dodatočné zrušenie. Aj pri existencii deklarovanej alternatívy riešenia súdnych sporov (v súdnom i v rozhodcovskom konaní), táto bola len zdanlivá, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom vybraným zo strany veriteľa, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 21.06.2018 sp. zn. 4Co/359/2017. Z vyššie uvedených dôvodov rozhodcovský súd nebol oprávnený spor prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní. Keďže rozhodcovský rozsudok predstavuje nulitný právny akt, žalobca naďalej trvá na tom, aby Okresný súd Žilina zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž zo dňa 04.02.2019, sp. zn. SRSAspA 00876/18 a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v pomere 100 %.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne na výzvu súdu nevyjadril.

7. Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž zaslal elektronickú podobu rozhodcovského spisu sp.zn. SRSAspA 00876/18 z archívu Stáleho rozhodcovského súdu AspA. Doručený rozhodcovský spis obsahoval žalobu o zaplatenie pohľadávky vo výške 874,64 eur s prísl., faktúru č. 7506387779 spolu s upomienkou, faktúru č. 7507353645, faktúru č. 7509282733 spolu s upomienkou, faktúru č. 7510248432, faktúru č. 7511241379, faktúru č. 7605454026, dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, dočasný splátkový kalendár na obdobie 6 mesiacov, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, dotazník k dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a rozhodcovskej zmluve, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb t.č. 910295271, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb t.č. 910295278, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, PDF šablónu EOS KSI Slovensko, s.r.o., potvrdenie o doručení návrhu na začatie rozhodcovského konania, ustanovenie rozhodcu, výzvu na žalobnú odpoveď, poučenie o rozhodcovskom konaní pri iniciovaní

sporu proti spotrebiteľovi, doručku, rozhodcovský rozsudok, doložku právoplatnosti a vykonateľnosti, doručku, potvrdenie o doručení rozhodnutí Stáleho rozhodcovského súdu.

8. Právny zástupca pôvodnej žalobkyne dňa 11.12.2023 oznámil súdu, že žalobkyňa počas konania zomrela. Súd uznesením č.k. 4Csr/1/2019-158 zo dňa dňa 13.12.2023 rozhodol, že namiesto žalobkyne pokračuje v konaní s dedičkou po žalobkyni, a to s: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. D. XXX/XX, XXX XX E., ako so žalobkyňou, ktorá dňa 07.02.2024 oznámila súdu, že trvá na podanej žalobe.

9. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného.

10. Súd vykonal dokazovanie vyjadrením sa právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného, ako aj oboznámením listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu.

11. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav:

12. Dňa 04.02.2019 bol vydaný rozhodcom Mgr. Petrom Senovským rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným pri Asociácii pre arbitráž vo veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, proti žalovanému: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., o zaplatenie 874,64 eur s prísl.

13. Týmto rozsudkom doručeným žalobkyni dňa 19.02.2019 bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému sumu 874,64 eur, úrok z omeškania vo výške 18,33 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 47,83 eur od 22. 5. 2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2,00 eur od 10. 9. 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 19,80 eur od 10. 9. 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 87,43 eur od 10. 11. 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4,99 eur od 10. 11. 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 19,80 eur od 10. 11. 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 98,96 eur od 10. 12. 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 98,11 eur od 12. 1. 2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 19,80 eur od 12. 1. 2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 475,92 eur od 12. 7. 2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 53,58 EUR a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 145,58 EUR, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

14. Súd má za preukázané, že žalobkyňa uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ktorá je právnym predchodcom žalovaného, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb t.č. 910295271 a dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb t.č. 910295278, na základe ktorých sa dodávateľ zaviazal poskytovať žalobkyni vymedzené telekomunikačné služby a žalobkyňa sa zaviazala okrem iného platiť cenu za tieto služby. Predmetom uzavretého dodatku t.č. 910295271 bolo okrem iného poskytovanie služieb v programe Happy XL NAJ za aktivačný poplatok vo výške 0,02 eur a predaj mobilného telefónu Samsung Galaxy S6 32GB Black WLCH za akciovú kúpnu cenu 49,00 eur. V dodatku bola dohodnutá aj zmluvná pokuta vo výške 700,00 eur. Doba viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov. Predmetom uzavretého dodatku t.č. 910295278 bolo okrem iného poskytovanie služieb v programe G. H. I. predaj mobilného telefónu Samsung Galaxy S4 mini White za maximálnu kúpnu cenu 19,00 eur. V dodatku bola dohodnutá aj zmluvná pokuta vo výške 497,71 eur. Doba viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov. Právny predchodca žalovaného vystavil žalobkyni nasledovné faktúry: č. 7506387779 na sumu 140,13 eur so splatnosťou 10.08.2015, č. 7507353645 na sumu 119,50 eur so splatnosťou 09.09.2015, č. 7509282733 na sumu 112,22 eur so splatnosťou 09.11.2015, č. 7510248432 na sumu 98,96 eur so splatnosťou 09.12.2015, č. 7511241379 na sumu 117,91 eur so splatnosťou 11.01.2016, č. 7605454026 na sumu 475,92 eur so splatnosťou 11.07.2016. Dňa 10.02.2018 podpísala žalobkyňa dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávok v splátkach č. 4969097, v ktorej v bode 2 uznala záväzok vyplývajúci zo zmluvy uzavretej so Slovak Telekom, a.s. na základe vyššie uvedených neuhradených piatich faktúr, ktorých čísla boli uvedené v uznaní dlhu a pri každej faktúre bol v zátvorke uvedený dátum splatnosti s tým, že celkový dlh predstavuje sumu 1.235,40 eur. Žalobkyňa takisto uznala úrok z omeškania vo výške 5,05 %, resp. 5 % ročne zo súm z jednotlivých faktúr, a to odo dňa splatnosti tej ktorej faktúry. V bode 3 dohody o uznaní bola dohodnutá výška splátok dlhu s tým, že žalobkyňa splatí svoj záväzok v 6 pravidelných mesačných splátkach v minimálnej výške 30,00 eur k 22. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky je 22.08.2018 a dátum splatnosti poslednej splátky je 22.07.2018.

Údaje o bydlisku žalobkyne a dátumu podpisu zmluvy boli vyplnené rukou. Rovnaký deň, t.j. 10.02.2018, podpísala žalobkyňa aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu.

15. Súd skúmal vecnú legitímáciu účastníkov konania, ktorou sa rozumie hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci, pričom aktívnu legitímáciu má žalobca a pasívnu má žalovaný. Účastník konania, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia, má aktívnu legitímáciu. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Ak sa ukáže, že žalobcovi patrí uplatňované právo alebo ochrana oprávneného záujmu, žalobca má aktívnu legitímáciu.

16. Súd má za to, že bola daná vecná legitímácia účastníkov konania.

17. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v účinnom znení (ďalej len „ZoSRK“), tento zákon sa vzťahuje na spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

18. Podľa § 3 ods. 1 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.²² Podľa § 3 ods. 2 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.

19. Podľa § 3 ods. 3 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa, b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla, d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len „rokovací poriadok“), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

20. Podľa § 45 ods. 1 ZoSRK, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Podľa § 45 ods. 2, 3 ZoSRK, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

22. Podľa § 46 ZoSRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku. Ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

23. Súd má za preukázané, že žaloba bola podaná včas, bola dodržaná lehota podľa § 46 ods. 1 ZoSRK.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

28. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 7 ods. 2 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

32. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu, ako aj právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, a to z nasledovných dôvodov:

34. Súd skúmal všetky okolnosti dojednaní rozhodcovskej zmluvy.

35. Základným kritériom posudzovania, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka posúdenie toho, či sú v zmluvách obsiahnuté:

a/ individuálne dojednané zmluvné podmienky alebo nie,

b/ a či takéto zmluvné podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

36. Treba podotknúť, že za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia obsiahnuté v návrhu zmluvných podmienok s pripojenými všeobecnými obchodnými podmienkami (rozhodcovskými zmluvami) sa nepovažujú také podmienky, ktoré pripravil dodávateľ vopred.

37. Individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nie sú také, ktorých obsah nie je možné individuálne pred podpisom dojednať, či obsah uvedeného dodatočne zmeniť, ak s obsahom uvedeného dojednaní spotrebiteľ nesúhlasí.

38. Spotrebiteľ má v takomto prípade na výber len to, či predložený návrh zmluvy podpíše, alebo odmietne.

39. V danom prípade je potrebné konštatovať, že ak aj sa rozhodcovská zmluva nachádza na samostatnej listine, to neznamená, že ide o zmluvu s individuálne dojednanými podmienkami (nesledovalo individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky).

40. Je nesporné, že predmetnú rozhodcovskú zmluvu podpísal spotrebiteľ spolu s dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ako viacero spolu súvisiacich dokumentov.

41. Vzhľadom na túto skutočnosť dospel súd k záveru, že rozhodcovská zmluva je len zmluvným dojednaním, ktorá má formulárový charakter, a ktorú je potrebné posudzovať podľa § 53 Občianskeho zákonníka.

42. Predmetná rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko žalobkyňa nemala reálnu možnosť zasiahnuť do znenia zmluvy. Zmluva jej bola predložená v predtlačenej podobe vo forme tzv. formulárovej zmluvy a žalobkyňa mala len možnosť ju buď ako celok odmietnuť, alebo ako celok prijať.

43. Dohoda o uznaní, ako aj rozhodcovská zmluva, bola vyhotovená žalovaným. Aj keď uvedený postup je bežným aj v spotrebiteľských vzťahoch a sama osebe táto skutočnosť nespôsobuje neplatnosť týchto listín, je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že žalobkyňa ako spotrebiteľ neparticipovala na ich tvorbe, resp. minimálne na rozhodcovskú zmluvu a dohodu o uznaní dlhu nedala podnet. Za týchto okolností nemožno rozhodcovskú zmluvu a dohodu o uznaní záväzku považovať za individuálne dohodnuté.

44. Za takýchto podmienok je potrebné uviesť, že spotrebiteľ ako osoba neskúsená pri uzatváraní uvedených zmlúv, bol pri podpise predmetnej rozhodcovskej zmluvy ponechaný bez akéhokoľvek poučenia, a teda žalobkyňa (resp. jej právna predchodkyňa) podpísala predmetnú rozhodcovskú zmluvu bez vedomosti o tom, aké následky bude mať uvedená rozhodcovská zmluva na riešenie prípadných sporov z dohody o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Spotrebiteľ by mal byť navyše aj riadne upozornený na obsah a význam takejto rozhodcovskej zmluvy, tak aby ho znenie zmluvy nemohlo uviesť do omylu.

45. Vo vzťahu k platnosti rozhodcovskej zmluvy sa súd ďalej zaoberal otázkou, či podpis žalobkyne na nej nebol dosiahnutý nekalou praktikou žalovaného (keďže samotná skutočnosť, že určitý právny úkon alebo dojednanie nebolo individuálne dohodnuté ešte tiež automaticky nespôsobuje neplatnosť tohto právneho úkonu alebo dojednaní; individuálnosť určitého dojednaní má význam iba v tom, že

ak došlo skutočne k individuálnemu dojednaniu, potom aj prípadnú neprijateľnú podmienku nemožno považovať za neprijateľnú - viď § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Je zrejme, že rozhodcovská zmluva bola žalobkyni predložená spolu s dohodou o uznaní. Takto spolu predložené listiny bez jasného vysvetlenia, že nie je potrebné podpísať obe z nich, a že uznanie dlhu nie je podmienené podpisom rozhodcovskej zmluvy, môžu navodiť (a zrejme aj navodili) dojem, že je potrebné podpísať obe listiny, čo napokon žalobkyňa aj učinila. Hlavnou motiváciou žalobkyne bolo dosiahnuť povolenie splátok svojho dlhu. Ak k tomuto žalovaný pripojil zároveň uznanie dlhu a rozhodcovskú zmluvu, aj keď na samostatnom liste papiera, takýto postup žalovaného bol spôsobilý ovplyvniť správanie žalobkyne tak, že podpísala tak uznanie dlhu, ako aj rozhodcovskú zmluvu. Takýto postup žalovaného súd vyhodnotil ako nekalú praktiku v zmysle § 7 ods. 2 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z., ktorá je zakázaná. Ak zákonom zakázaným spôsobom konania bolo dosiahnuté podpísanie rozhodcovskej zmluvy, potom ju súd vyhodnotil ako neplatnú pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, čo je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK, keďže vo veci rozhodol orgán, ktorý na to nemal právomoc.

46. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania súd sa ďalej už nezaoberal ostatnými dôvodmi uvádzanými žalobkyňou a prípadnou neprijateľnosťou ďalších zmluvných podmienok.

47. Podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení prináleží nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.